

Сурушкіна Юлія

СТИЛЬ БЕЛЬКАНТО ЯК ВТІЛЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ІДЕАЛУ ТА МИСТЕЦТВО ВИКОНАВСЬКОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ.

В роботі узагальнюються та систематизуються факти, пов'язані із природою геному людини, його впливом на множинність та варіативність розуміння, відтворення, прочитання музики як мови, осмисленого звучання співацького голосу. Підкреслюється необхідність збереження духовності, морально-етичних норм, кристалізованих як у кращих творах мистецтва різних епох, так і у виконавських стилях. Осмислюються значення та види інтерпретації в процесі виконання та сприймання вокальної (оперної) музики.

Ключові слова: геном, аналіз, інтерпретація, виконавський стиль, художньо-естетичний ідеал, духовність.

Два великих відкриття сучасної науки в галузі генетики групою вчених під керівництвом доктора біологічних наук П.Гаряєва довели вплив законів функціонування хвильового геному на стан біологічного здоров'я людини, його зв'язок із формуванням духовних принципів у мисленні та вчинках. Завдяки функціонуванню лінгвістико - хвильового геному людини відкрились можливості прочитання численних варіантів смислової одиниці, закодованої в слові, інтонації, жесті, а також позі, виразі очей, в засобах музичної виразності художнього твору.

Було доведено, що збереження пам'яті про творця будь-якого предмету, мистецького твору, про людей, які до них торкалися (з усіма характеристиками їх особистостей), стало можливим завдяки здатності молекул залишати енергоінформаційний слід.

Акустичний за природою геном людини подібний до будови мови, музики. Семантичне поле людини, як універсальна книга граматики, здатне

реагувати на звертання до нього будь-якою мовою, що особливо помітно у сприйнятті музики ,як мови, представниками різних народів.

З цією особливістю пов'язаний і ефект позитивного кодування в кращих творах музичного мистецтва за допомогою засобів музичної виразності, як одна з можливостей збереження людей різних поколінь від небезпечних фізичних та душевних мутацій. До прикладу, з цим твердженням збігаються такі явища, як ефект музикотерапії, цілющий вплив молитовного стану у мистецьких творах сакрального характеру , мікролептонів дзвоновості тощо.

За результатами досліджень японського вченого Емото Масару на усвідомлення здатності живого реагувати на смислове наповнення та енергію слова людини субстанція води, яка є частиною і людського організму, здатна сприймати та реагувати як на емоційний , так і інтелектуальний, духовний посил в слові, певну еманацию. Вода здатна прочитати звукові вібрації слова у всіх складових змісту, змінюючи структуру своїх кристалів відповідно до характеру впливу.

Важливим чинником ці відкриття є у трактуванні явища інтерпретації у різних сферах життя людини (філософії, політиці та юриспруденції, психології, міжособистісному спілкуванні, мистецтві). Визначення терміну «інтерпретація» в музикознавстві більшістю дослідників, серед яких Н. Корихалова, В. Белікова, А. Норвайил, В. Морозов, С. Виготський, Б. Асаф'єв та ін., є єдиним у розумінні інтерпретації як художнього тлумачення музичного твору в процесі його виконання, яке здійснюється творчою особистістю митця з багатим духовним потенціалом.

Виконавська інтерпретація ,як засіб пізнання типів мислення різних епох, втілення особистого світосприйняття, охоплює прояви натхнення, осяяння в момент виконання музичного твору завдяки артистизму, опорі на досконалу виконавську техніку. Так виявляється своєрідність художнього тексту, як застиглої форми буття, що оживає завдяки множинності і

варіативності виконавської інтерпретації, необхідності діалогу виконавця-співака з публікою.

Велике значення має індивідуальність співака в процесі інтерпретації, його володіння комплексом знань з метою досягнення художньої достовірності, творча та в цілому естетична спрямованість. Естетичне оновлення, розкриття виразових можливостей музичного твору у його нових умовах побутування, є, по суті, творенням нового на підставі вже існуючого художнього матеріалу.

В праці «Музыкальная форма как процесс» музикознавцем Б.Асаф'євим дається характеристика музичної інтонації як словника епохи, стверджується теза про те, що «жизнь музыкального произведения - в его исполнении, то есть раскрытии его смысла через интонирование для слушателей» [12, 264].

Онайомлення із особливостями вокального стилю бельканто – (італ. belcanto – прекрасний спів), як втіленням естетичного ідеалу «краси» у виконавській діяльності оперних «зірок» Італії, а згодом і кращих співаків світу різних історичних періодів, дозволяють прийти до висновку про те, що «бельканто» - є безперечним втіленням естетичного ідеалу «краси» співу. Образи співаків, які силою таланту та мистецтва були здатні заворожити природу та людей проходять через культури різних народів, зустрічаються в казках та легендах, епічних сказаннях, перетворюючись у образи ідеальних оперних героїв, втілення сили музики (Орфей, Тангейзер, Лель, Садко, Мавка та ін.)

Потреба у втіленні багатства внутрішнього світу особистості за допомогою людського голосу стала могутнім імпульсом у розвитку мистецтва сольного співу протягом століть, про що свідчить історія формування вокальних шкіл Європи та самого стилю «бельканто», який в сьогоденні вже є частиною світової музичної культури, та оживає у кращих

проявах в вокальному мистецтві кращих співаків світу, незалежно від їх національної приналежності.

Однією з таких знакових для 20 століття та світової музичної культури є творча постать Марії Каллас, як представниці типу оперної Діви сучасності, вшанована публікою титулом «Божественна». Бельканто у сценічній та концертній діяльності співаків 20-21 століть - Софії Крушельницької, Лучано Паваротті, Мірелли Френі, Монтсеррат Кабальє, Дмитра Хворостовського, Хосе Каррераса, Вікторії Лук'янець, Анни Нетребко, Володимира Гришка та ін.

Характерні риси співацької манери представників бельканто - досконалість техніки володіння голосом, бездоганна кантилена, віртуозна колоратура, майстерне філірування, потужне дихання, виняткова мелодійна зв'язність, легкість та вишуканість голосоутворення, емоційна насиченість, пристрастність співу. Але не тільки технічна майстерність та краса тембру захоплює слухачів під час виступів співаків бельканто, кращі з них наповнюють голосові вібрації глибоким змістом, передаючи багатство переживань душі та пориви духу.

На це у посібнику «Божественна природа звуку» вказує видатна українська співачка, професор Анна Дашак : «Вивчаючи людський голос, можна визначити рівень духовної еволюції тої чи іншої людини, розвиток її свідомості, особливості характеру. Передусім це стосується вокального голосу, – голосу нашої душі. При достатньому технічному і музичному рівнях розвитку виконавця, він ,іноді, не справляє жодного враження. Відсутній магнетизм голосу, відсутні високі духовні вібрації, відсутня основа, яка підносить ,ошляхетнює людські душі...»[9].

На думку музикознавця Н.П. Корихалової інтерпретація у вузькому розумінні є сприйняттям будь-якого твору мистецтва . Це процес, що є похідним від двох факторів, і визначає кінцевий результат - створення

виконавської трактовки, яка втілюється в ряді конкретних одноразових виконань. [6].

Виконавська музична інтерпретація є важливою складовою комунікації та джерелом високих художніх переживань як виконавця, так і слухача. Для якісної художньої виконавської інтерпретації оперних ролей важливі знайомство співака з теорією афектів та розвиток акторської складової; вміння вести інтерактивний діалог з публікою, вплив художньої емпатії на ефективність діалогу виконавця з публікою, та виникнення слухацького резонансу.

Як явище вторинної інтерпретації сприймається співпереживання твору слухачем, який продовжує вносити елементи свого досвіду та бачення під час сприймання. Важко переоцінити значення у його поширенні та популяризації як художньо – естетичного ідеалу багатьох поколінь сучасних медійних засобів, вокальних конкурсів та шоу, які сприяють і залучення талановитих дітей до володіння таємницями бельканто (Аміра Вілліхаген, Джеккі Евенко та ін.).

Символічне кодування певних уявлень і художніх переживань в опорі на історичні зразки оперної арії бельканто можемо зустріти в жанрах сучасного кіно (Ф.Фелліні «И корабль плывет», С.Михалков «Родня», Дж. Шумахер «Привид опери»), як образ естетичного та етичного ідеалу в сучасній симфонії (п.п.4 ч симфонії № 1 Г.Малера.)

Хоча мистецтво оперного співу постійно знаходиться в розвитку, як і сам жанр опери, мистецтво бельканто, як класичний еталон вокального виконавства і символ довершеності, втілення естетичної категорії «прекрасного» продовжує хвилювати слухачів і сьогодні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.

1. Асафьев Б.В: Музыкальная форма как процесс. Кн. 1-2. Изд. 2-е / Ред., вступ. ст. и коммент. Е.М.Орловой. -Л.: Музыка, 1971. 376 с.

2. Беликова В.В. Музыкальное исполнительство как вид художественно - творческой деятельности. Автореферат дисс. канд. иск. Киев, 1991.-28 с.
3. Бодина Е.А. Творческая природа музыкального исполнительства. Автореферат дисс. канд. иск. Киев, 1975. - 21 с.
4. Выготский С. Психология искусства. -М.: Искусство, 1965.- 379 с.
5. Кестинг Ю. Мария Каллас. М.: Аграф, 2001. 400 с.
6. Корыхалова Н.П. Интерпретация музыки. Л.: Музыка, 1979.- 208 с.
7. Морозов В.П. Тайны вокальной речи. Л.: Наука, 1967. 204 с.
8. Норвайил А.М. Человеческий голос как музыкальный инструмент .Рига: Метод, каб. учеб. заведений, 1981. - 40 с.
9. Дашак А.Ю. Божественна природа звуку : навчальний посібник для вузів / Анна Юрїївна Дашак . – Львів :Світ, 2003 . – 105 с.
10. Про специфіку музичної інтерпретації [Електронний ресурс]. Режим доступу - http://studopedia.ru/16_59821_pro-spetsifiku-muzichnoi-interpretatsii.html.

Сурушкина Юлия. Стиль бельканто как воплощение художественного идеала на искусство исполнительской интерпретации. Научный руководитель – преподаватель-методист Беляева Т.А., Хмельницкое музыкальное училище им. В.И.Зарембы. В работе обобщаются и систематизируются факты, связанные с природой генома человека, его влиянием на множественность и вариативность понимания, воспроизведения, прочтения музыки как языка, осмысленного звучания певческого голоса. Подчеркивается необходимость сохранения духовности, морально-этических норм, кристаллизованных как в лучших произведениях искусства разных эпох, так и в стилях исполнения музыки. Осмысливаются значение и виды интерпретации в процессе исполнения и восприятия вокальной (оперной) музыки.

Ключевые слова: геном, анализ, интерпретация, исполнительский стиль, художественно – эстетический идеал, духовность.

Surushkina Yulia. Style of bel canto as the embodiment of an artistic ideal on art of performing interpretation. The research supervisor – the head teacher Belyaeva T. A., Khmelnytskyi musical school of V. I. Zaremby. The report summarizes and systemizes facts connected to human genome nature, its influence at multiplicity and variability of music's perception and reproduction as a language.

Report underlines the necessity to safeguard spirituality, the moral and ethical standards, which are shown both in the best works of art of different epochs or in styles of music performance. The meaning and types of interpretation in the process of vocal (opera) music performance and perception are being conceived in the report.

Keywords: genome, analysis, interpretation, carrying out style, artistically - aesthetic ideal, spirituality.